Съвет на Европейския съюз

Брюксел, 6 ноември 2026 г.
(OR. en)

15316/26
ADD 2

Междуинституционално досие: 2026/0344 (NLE)

COPEN 415
JUSTCIV 133
FREMP 343
JAI 1377

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	5 ноември 2026 г.
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2026) 597 annex
Относно:	ПРИЛОЖЕНИЕ към предложение за Решение на Съвета относно подписването от името на Съюза на Конвенцията на Съвета на Европа за защита на адвокатската професия по отношение на въпроси, които не са свързани със съдебното сътрудничество по гражданскоправни и наказателноправни въпроси

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2026) 597 annex.

Приложение: COM(2026) 597 annex

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 5.11.2026 г.
COM(2026) 597 final

ANNEX 2

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

предложение за Решение на Съвета

относно подписването от името на Съюза на Конвенцията на Съвета на Европа за защита на адвокатската професия по отношение на въпроси, които не са свързани със съдебното сътрудничество по гражданскоправни и наказателноправни въпроси

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

КОНВЕНЦИЯ НА СЪВЕТА НА ЕВРОПА ЗА ЗАЩИТА НА АДВОКАТСКАТА ПРОФЕСИЯ (CETS № 226) (ЛЮКСЕМБУРГ, 13.V.2025 Г.)

Поредица договори на Съвета на Европа — № 226

Конвенция на Съвета на Европа за защита на адвокатската професия

Люксембург, 13.V.2025 г.

Преамбюл

Държавите — членки на Съвета на Европа, и другите страни, подписали настоящата Конвенция,

Като имат предвид, че целта на Съвета на Европа е постигане на по-голямо единство между неговите членове;

Като припомнят Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (ETS № 5, 1950 г.) и протоколите към нея, както и съдебната практика на Европейския съд по правата на човека;

Като вземат предвид Основните принципи за ролята на адвокатите, приети от Осмия конгрес на ООН по превенция на престъпността и третиране на правонарушителите (Хавана, Куба, 27 август—7 септември 1990 г.);

Като вземат предвид Препоръка № R(2000)21 на Комитета на министрите до държавите членки относно свободата на упражняване на адвокатската професия;

Като вземат предвид Резолюция 44/9 относно независимостта и безпристрастността на съдебната власт, съдебните заседатели и вещите лица, както и независимостта на адвокатите, приета от Съвета на ООН по правата на човека на 16 юли 2020 г;

Като подчертават фундаменталната роля, която адвокатите и техните професионални сдружения играят за утвърждаването на върховенството на закона, осигуряването на достъп до правосъдие и гарантирането на защитата на правата на човека и основните свободи;

Като отбелязват със сериозна загриженост, че адвокатите все по-често са подложени на физическо насилие, заплахи, тормоз и сплашване заради професионалната си дейност, както и на неправомерни пречки или намеса при осъществяване на законната им професионална дейност;

Като осъждат всяко подобно физическо насилие, заплахи, тормоз, сплашване и неправомерни пречки или намеса;

Като вземат предвид различния начин, по който може да бъде организирана адвокатската професия в държавите членки на Съвета на Европа, и в другите държави, подписали настоящата Конвенция;

Като отчитат необходимостта от укрепване на международната правна рамка, за да се гарантира свободата на упражняване на адвокатската професия,

Се договориха следното:

Глава I - Цел, обхват и използване на термините

Член 1 - Цел на Конвенцията

1) Целта на настоящата Конвенция е да засили защитата на адвокатската професия и правото на независимо упражняване на тази професия, без дискриминация, неправомерни пречки или намеса, без подлагане на физическо насилие, заплахи, тормоз или сплашване.

2) Настоящата Конвенция създава специален механизъм, за да се гарантира ефективното прилагане на нейните разпоредби от страните.

Член 2 - Обхват

1) Настоящата Конвенция се прилага за професионалната дейност на адвокатите и на техните професионални сдружения.

2) Разпоредбите на членове 5—9 от настоящата Конвенция са приложими, доколкото това е уместно за конкретната ситуация, към адвокатите, които предоставят, под своето национално звание, правни съвети, помощ или представителство в дадена страна по Конвенцията и които:

   а) са включени в обхвата на декларация, направена от друга страна по Конвенцията съгласно член 20, параграф 1 от настоящата Конвенция; или

   б) правят това в съответствие със законодателството на тази страна, правото на Европейския съюз или международни споразумения.

3) Разпоредбите на член 6 (професионални права на адвокатите), член 7 (свобода на изразяване) и член 9 (мерки за защита), параграф 4 от настоящата Конвенция са приложими и за:

   а) всяко лице, на което в нарушение на членове 5 и 8 от настоящата Конвенция е било отказано да придобие адвокатски права или лиценз за упражняване на професията, или те са били отнети или временно преустановени;

   б) всяко лице, което е признато от международен съд или трибунал, или от орган, създаден от международна организация, за компетентно да действа в производства пред него, като предоставя правни съвети или действа в такива производства.

4) Разпоредбите на член 6, параграф 3, букви б) и в) и член 9, параграф 4 от настоящата Конвенция са приложими и за лица, наети или ангажирани от адвокати, за да подпомагат дейността им, доколкото те допринасят пряко за осъществяването на професионалната дейност на тези адвокати.

5) Разпоредбите на член 9, параграф 4 от настоящата Конвенция се прилагат и по отношение на лица, наети или ангажирани да подпомагат професионални сдружения, доколкото те извършват професионалните дейности на тези сдружения.

Член 3 - Използване на термини

За целите на настоящата Конвенция:

   а) „адвокат“ означава всяко физическо лице, което е квалифицирано и оправомощено да упражнява адвокатската професия в съответствие с националното законодателство;

б) „клиент“ означава всяко физическо или юридическо лице, което получава съвети, помощ или представителство от адвокат;

в) „бъдещ клиент“ означава всяко физическо или юридическо лице, което пряко или непряко търси съвети, помощ или представителство от съответния адвокат;

г) „професионално сдружение“ означава представителен орган, към който пряко или непряко принадлежат или са регистрирани някои или всички адвокати и който носи известна отговорност за организирането или регулирането на тяхната професия съгласно националното законодателство;

д) „професионална дейност на адвокатите“ означава всяко действие за подготовка или предоставяне на консултации, съдействие или представителство на клиент или потенциален клиент във връзка с тълкуването или прилагането на националното, чуждестранното или международното право, както в страните, в които са установени, така и навсякъде другаде, където това може да бъде предприето, включително във връзка с производства и работа на международен съд или трибунал или орган, създаден от международна организация;

е) „професионални дейности на професионални сдружения“ означава всяко действие, обхванато от член 4, параграф 2 от настоящата Конвенция;

ж) „публични органи“ означава:

а) правителството и администрацията на национално, регионално и местно равнище;

б) законодателните и съдебните органи, доколкото те изпълняват административни функции съгласно националното законодателство;

в) физически или юридически лица, доколкото те упражняват административни правомощия;

з) „предвидени в закона“ и „необходими в едно демократично общество“ се разбират по смисъла на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, както е тълкувана от Европейския съд по правата на човека.

Глава II - Материалноправни разпоредби

Член 4 - Професионални сдружения

1) Страните гарантират, че националната правна и регулаторна рамка осигурява гаранции, че професионалните сдружения са независими, самоуправляващи се органи. Изборът на техните изпълнителни органи се провежда в съответствие с приложимите правила и без външна намеса.

2) Страните гарантират, че професионалните сдружения могат да:

а) утвърждават и представляват интересите на адвокатите и на адвокатската професия;

б) утвърждават и защитават независимостта на адвокатите и тяхната роля в обществото;

в) разработват професионални стандарти за поведение и насърчават тяхното спазване в съответствие с настоящата Конвенция;

г) насърчават достъпа до професията и продължаващото образование и обучение на адвокатите;

д) си сътрудничат с адвокати, други професионални сдружения и международни, междуправителствени или неправителствени организации по въпроси, свързани с правото и практикуването на правото, включително насърчаването и защитата на ролята на адвокатите; и

е) насърчават благосъстоянието на адвокатите и да им оказват съдействие, както и на техните семейства, когато е необходимо.

3) Страните гарантират, че професионалните сдружения се консултират своевременно и ефективно по предложения на правителството за промени в законодателството, процедурните и административните правила, които засягат пряко професионалната дейност на адвокатите и регулирането на професията.

4) Страните гарантират, че изискването за членство в професионално сдружение не е пречка адвокатите да създават и да участват в други сдружения за насърчаване на своите професионални интереси и дейности.

Член 5 — Право на упражняване на професията

1) Страните гарантират, че допускането, продължаването на правото и повторното допускане до упражняване на адвокатската професия са предвидени в закона и са:

а) са въз основа на обективни, уместни и прозрачни критерии, които се прилагат чрез справедлив процес; и

б) не подлежат на дискриминация на основания, забранени от съдебната практика на Европейския съд по правата на човека.

2) Страните гарантират, че решенията относно допускането, продължаването на правото и повторното допускане до упражняване на адвокатска професия се вземат от професионално сдружение или друг независим орган и подлежат на обжалване пред независим и безпристрастен съд или трибунал, създаден със закон.

Член 6 — Професионални права на адвокатите

1) Страните гарантират, че адвокатите могат:

а) да предлагат и предоставят правни съвети, помощ и представителство, включително с цел защита на правата на човека и основните свободи;

б) да приемат или да откажат да приемат физически или юридически лица за свои клиенти и да прекратят отношенията между адвокат и клиент;

в) да имат бърз и ефективен достъп до своите клиенти и потенциални клиенти, дори когато те са лишени от свобода;

г) да бъдат признати за лица, които са упълномощени да съветват, подпомагат или представляват своите клиенти;

д) да имат ефективен достъп до всички съответни материали, които се намират във владение или под контрола на компетентните публични органи, съдилища и трибунали, когато действат от името на своите клиенти, без неоправдано забавяне и ограничения;

е) да имат ефективен достъп и комуникация със съд, трибунал или друг подобен орган, пред който са оправомощени да се явят;

ж) да подават молби или искове от името на своите клиенти, включително по отношение на отвода на съдия, прокурор или член на орган, призован да се произнесе по конкретно дело, както и по хода на производството;

з) да участват ефективно във всички производства, в които действат от името на своите клиенти;

и) да информират обществеността за своите услуги.

2) Страните гарантират, че адвокатите не носят гражданска или наказателна отговорност за устни и писмени изявления, направени добросъвестно и с дължима грижа при провеждането на всички производства от името на техните клиенти.

3) Страните гарантират, че адвокатите:

а) могат да предоставят на своите клиенти или потенциални клиенти правни съвети насаме при лична среща с тях;

б) могат да общуват поверително със своите клиенти или потенциални клиенти, независимо от средствата и формата, под която се осъществява това общуване;

в) не са длъжни да разкриват, предават или дават показания относно информация или материали, получени пряко или непряко от клиенти или потенциални клиенти, както и относно всякакъв обмен с тях и всякакви материали, изготвени във връзка с този обмен или с воденето на съдебно производство от тяхно име.

4) Не се налагат ограничения върху упражняването на правата, установени в параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член, освен тези, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество. Такива ограничения могат да включват, но не се ограничават до изисквания за осигуряване на достъп до правни съвети, помощ и представителство за всички.

5) Страните гарантират, че адвокатите не понасят неблагоприятни последици в резултат на това, че ги идентифицират с техните клиенти или с каузата на техните клиенти. Настоящият член се прилага, без да се засяга свободата на изразяване на мнение, така както е провъзгласена в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и от вътрешното право.

Член 7 — Свобода на изразяване

1) Страните гарантират правото на адвокатите да информират обществеността по въпроси, свързани с дела на техни клиенти, при спазване само на ограниченията, предвидени в закона и произтичащи от професионалните задължения, изискванията на правораздаването и зачитането на личния живот, и които са необходими в едно демократично общество.

2) Страните гарантират правото на адвокатите, индивидуално и колективно, и на професионалните сдружения да насърчават върховенството на закона и спазването му, да участват в публични дискусии по същество, тълкуването и прилагането на съществуващите и предложените правни разпоредби, съдебните решения, правораздаването и достъпа до правосъдие, както и

насърчаването и защитата на правата на човека, и да правят предложения за реформи в тези области.

Член 8 — Дисциплинарни производства

1) Страните гарантират, че основанията за дисциплинарни мерки срещу адвокати се основават изключително на професионални стандарти за поведение, които са предвидени в закона и са в съответствие с правата и свободите, заложени в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи.

2) Страните гарантират, че дисциплинарните производства срещу адвокати :

   а) са предявени пред:

      а) независима и безпристрастна дисциплинарна комисия, създадена от професионално сдружение,

      б) независим и безпристрастен орган, или

      в) независим и безпристрастен съд или трибунал, създаден със закон;

   б) се разглеждат експедитивно;

   в) се провеждат в съответствие с изискванията за справедлив процес съгласно член 6 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и и при съблюдаване на правото да бъдат консултирани, подпомагани или представлявани от адвокат по техен избор; и

   г) подлежат на обжалване от съответния адвокат пред независим и безпристрастен съд или трибунал, създаден със закон.

3) Страните гарантират, че всички дисциплинарни санкции, наложени на адвокати, спазват принципите на законност, недискриминация и пропорционалност. Забраната за упражняване правото на адвокатската професията следва да се налага само за най-тежките нарушения на професионалните стандарти.

Член 9 — Мерки за защита

1) Страните гарантират, че при спазване на ограниченията, предвидени от закона и необходими в едно демократично общество за предотвратяване, разследване или наказателно преследване на престъпления или за защита на правата на другите лица, адвокатите:

   а) имат достъп до адвокат по свой избор в случай на лишаване от свобода;

   б) могат да информират без ненужно забавяне представител на своето професионално сдружение, за лишаването си от свобода, правното основание за това и за мястото, където се намират;

   в) имат независим адвокат или представител на своето професионално сдружение, който да присъства при:

      а) всяко претърсване, проведено в рамките на гражданско, наказателно или административно разследване или процедура, на тях или на помещения, превозни средства или устройства, използвани от тях за професионалната им дейност; или

      б) изземването или копирането на документи, други данни и всякакъв вид оборудване, използвано от тях за професионалната им дейност;

освен в случаите, когато няма да има проверка на документите или данните от лицата, които извършват претърсването или изземването;

г) са информирани за правата си по букви а), б) и в) на този параграф, когато са лишени от свобода и преди да бъдат подложени на претърсване или изземване или копиране на документи.

2) Страните гарантират, че са налице и се спазват подходящи предпазни мерки, когато се извършват проверки или други мерки в рамките на надзора на професията.

3) Страните гарантират, че професионалните сдружения могат, при спазване на ограниченията, предвидени от закона и необходими в едно демократично общество за предотвратяване, разследване и наказателно преследване на престъпления или за защита на правата на другите, да защитават правата, провъзгласени в настоящата Конвенция, включително:

а) като имат, чрез своите представители, ефективен достъп до адвокати, лишени от свобода, ако съответните адвокати поискат това;

б) като бъдат информирани без ненужно забавяне за случаи, известни на правоприлагащите органи, при които адвокати са били нападнати или убити, когато има основания да се смята, че това се дължи на тяхната професионалната дейност и тези случаи не са били оповестени по друг начин и когато адвокатите не са в състояние сами да ги информират;

в) като имат възможност да присъстват на съдебни заседания по дела, заведени срещу адвокати, когато има основания да се счита, че това е поради тяхната професионална дейност.

4) Страните:

а) гарантират, че адвокатите и техните професионални сдружения са в състояние да упражняват професионалната си дейност и да упражняват правата си по член 7 от настоящата Конвенция, без да бъдат обект на:

а) каквато и да е форма на физическо насилие, заплахи, тормоз или сплашване; или

б) каквото и да било неправомерни пречки или намеса;

б) се въздържат от поведението, посочено в буква а) от настоящия параграф; и

в) провеждат ефективно разследване на случаите на поведение, посочено в буква а) от настоящия параграф, когато има основание да се смята, че то може да представлява престъпление.

5) Страните се въздържат да приемат каквито и да било мерки или да одобряват каквито и да било практики, които биха подкопали независимостта и самоуправлението на професионалните сдружения.

Глава III — Механизъм за наблюдение

Член 10 — Експертна група за защита на адвокатската професия

1) Експертната група за защита на адвокатската професия (наричана по-нататък GRAVO) наблюдава прилагането на настоящата Конвенция от страните.

2) GRAVO се състои от минимум 8 и максимум 12 членове. Нейните членове се избират от Комитета на страните, създаден съгласно член 11 от настоящата Конвенция, измежду кандидатите, номинирани от страните, за мандат от четири години, който може да бъде подновен веднъж, и се избират измежду гражданите на страните.

3) Първоначалният избор на осем членове се провежда в срок от една година след влизането в сила на настоящата Конвенция. Изборът на четирима допълнителни членове се провежда след 25-ата ратификация или присъединяване.

4) Изборът на членовете на GRAVO се основава на следните принципи:

   а) членовете се избират по прозрачна процедура измежду лица с високи морални качества и доказан професионален опит в областите, обхванати от настоящата Конвенция;

   б) не е възможно двама членове на GRAVO да бъдат граждани на една и съща държава;

   в) членовете трябва да представляват различни правни системи;

   г) съставът на GRAVO осигурява баланс между половете и географските райони;

   д) членовете заседават в лично качество и са независими и безпристрастни при изпълнението на функциите си и са на разположение за ефективно изпълнение на задълженията си.

5) Процедурата за избор на членове на GRAVO се определя от Комитета на министрите на Съвета на Европа, след консултации и получаване на единодушното съгласие на страните, в срок от шест месеца от влизането в сила на настоящата Конвенция.

6) GRAVO приема свой собствен процедурен правилник.

7) Членовете на GRAVO и другите членове на делегациите, извършващи посещения на място в държавите, както е посочено в член 12 от настоящата Конвенция, се ползват с привилегиите и имунитетите, установени в допълнението към настоящата Конвенция.

Член 11 — Комитет на страните

1) Комитетът на страните се състои от представители на страните по Конвенцията, като страните се стремят да постигнат баланс между половете в състава му.

2) Комитетът на страните се свиква от Генералния секретар на Съвета на Европа. Първото му заседание се провежда в срок от една година след влизането в сила на Конвенцията. Впоследствие той се събира по искане на една трета от страните, на председателя на Комитета на страните или на Генералния секретар.

3) Комитетът на страните приема свой процедурен правилник.

Член 12 — Процедура

1) Процедурите за оценка се разделят на етапи. GRAVO определя обхвата и подходящите средства за провеждане на тази процедура, като например

въпросници, които могат да служат като основа за процедурата за оценка на изпълнението от страните.

2) GRAVO получава информация за прилагането на Конвенцията от съответната страна. Освен това тя може да получава информация за прилагането на Конвенцията от неправителствени организации и гражданското общество, професионални сдружения, както и от национални институции за защита на правата на човека. GRAVO също така надлежно взема предвид информацията, с която разполага от други инструменти и органи на Съвета на Европа, както и от други регионални и международни организации в областите, попадащи в обхвата на Конвенцията.

3) GRAVO може да организира посещения на място в държава — страна по Конвенцията в сътрудничество с националните й органи и когато е необходимо, с помощта на независими национални експерти, ако получената информация е недостатъчна и няма други възможни начини за надеждно получаване на информация или в случаите, предвидени в член 13, параграф 2 от настоящата Конвенция. Посещенията имат субсидиарен характер и са ограничени до областите, в които GRAVO реши, че информацията е недостатъчна, както и до случаите, предвидени в член 13, параграф 2 от настоящата Конвенция.

4) Посещенията се извършват от делегация на GRAVO. По време на посещенията делегацията може да бъде подпомагана от специалисти в определени области. По време на посещенията делегацията следва:

   а) да се ползва със свобода на движение в съответната юрисдикция;

   б) да може да осъществява контакт с държавните органи;

   в) да не бъде възпрепятствана да се среща насаме с лицата, с които иска да разговаря;

   г) да има достъп до материалите, свързани с посещението в страната.

5) GRAVO изготвя проект на доклад, съдържащ анализ относно прилагането на разпоредбите, на който се основава оценката, както и свои предложения и препоръки относно начина, по който съответната страна може да се справи с установените проблеми. Проектът на доклада се изпраща за коментари на страната, която е обект на оценката. GRAVO взема предвид тези коментари при приемането на доклада.

6) Въз основа на цялата получена информация и коментарите на съответната страна GRAVO приема своя доклад и заключения относно мерките, предприети от съответната страна за прилагане на разпоредбите на Конвенцията. Този доклад и заключенията се изпращат на съответната страна и на Комитета на страните. Докладът и заключенията на GRAVO се оповестяват публично от момента на тяхното приемане, заедно с всички коментари на съответната страна.

7) Без да се засяга процедурата, предвидена в параграфи 1—6 от настоящия член, Комитетът на страните може да приеме, въз основа на доклада и заключенията на GRAVO, препоръки, адресирани до съответната страна:

   а) по отношение на мерките, които трябва да се предприемат за изпълнение на заключенията на GRAVO, като при необходимост се определя дата за представяне на информация за тяхното изпълнение; и

б) с цел насърчаване на сътрудничеството с тази страна за правилното прилагане на настоящата Конвенция.

Член 13 — Спешна процедура

1) Ако GRAVO получи достоверна информация, показваща ситуация, при която проблемите изискват незабавно внимание, за да се предотврати или ограничи мащабът или броят на сериозните нарушения на Конвенцията, тя може да поиска от съответната страна спешно да представи специален доклад относно мерките, предприети за предотвратяване на тези нарушения.

2) Като взема предвид информацията, предоставена от съответната страна, както и всяка друга надеждна информация, с която разполага, GRAVO може да определи един или повече от своите членове, които да проведат разследване и да докладват спешно на GRAVO. Когато това е оправдано и със съгласието на съответната страна, разследването може да включва посещение на нейна територия.

3) След като разгледа констатациите от разследването, посочено в параграф 2 от настоящия член, GRAVO изпраща тези констатации на съответната страна и когато е целесъобразно, на Комитета на страните, на Комитета на министрите и Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, заедно с всички коментари и препоръки. Докладът и заключенията на GRAVO се оповестяват публично от момента на приемането им, заедно с коментарите на съответната страна.

Член 14 — Становища

GRAVO може да приема, когато е необходимо, становища относно прилагането на настоящата Конвенция.

Член 15 — Отношения с други органи

Комитетът на министрите и Парламентарната асамблея на Съвета на Европа се информират периодично за прилагането на настоящата Конвенция.

Глава IV — Връзка с други международни инструменти

Член 16 — Връзка с други международни инструменти

1) Настоящата Конвенция не засяга правата и задълженията, произтичащи от разпоредбите на други международни актове, по които страните по Конвенцията са страни или ще станат страни и които съдържат разпоредби по въпроси, уредени от настоящата Конвенция, и които осигуряват по-голяма защита на правото на адвокатите да упражняват свободно своята професия.

2) Страните по настоящата Конвенция могат да сключват помежду си двустранни или многостранни споразумения по въпросите, уредени в Конвенцията, с цел допълване или укрепване на нейните разпоредби или улесняване прилагането на принципите, залегнали в нея.

Глава V — Заключителни разпоредби

Член 17 — Подписване и влизане в сила

1) Настоящата Конвенция е открита за подписване от държавите — членки на Съвета на Европа, от държавите, които не са членки на Съвета на Европа, но са участвали в нейното разработване, и от Европейския съюз.

2) Настоящата Конвенция подлежи на ратификация, приемане или утвърждаване. Документите за ратификация, приемане или утвърждаване се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.

3) Настоящата Конвенция влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на три месеца от датата, на която осем подписали страни, включително най-малко шест държави—членки на Съвета на Европа, са изразили съгласието си да бъдат обвързани с Конвенцията в съответствие с разпоредбите на предходния параграф.

4) По отношение на всяка подписала страна, която впоследствие изрази съгласието си да бъде обвързана с нея, настоящата Конвенция влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на три месеца от датата на депозиране на нейния документ за ратификация, приемане или утвърждаване.

Член 18 — Присъединяване към Конвенцията

1) След влизането в сила на настоящата Конвенция, Комитетът на министрите на Съвета на Европа може, след консултация със страните по Конвенцията и получаване на тяхното единодушно съгласие, да покани всяка държава, която не е член на Съвета на Европа и не е участвала в разработването на Конвенцията, да се присъедини към нея с решение, взето с мнозинството, предвидено в член 20, буква г) от Статута на Съвета на Европа, и с единодушие на представителите на договарящите държави, които имат право да заседават в Комитета на министрите.

2) По отношение на всяка присъединяваща се държава Конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на три месеца от датата на депозиране на документа за присъединяване при Генералния секретар на Съвета на Европа.

3) Всяка страна, която не е член на Съвета на Европа, участва във финансирането на дейностите на GRAVO и Комитета на страните съгласно условията, определени от Комитета на министрите.

Член 19 — Териториално приложение

1) Всяка държава или Европейският съюз може при подписването или при депозирането на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване да посочи територията или териториите, по отношение на които се прилага настоящата Конвенция.

2) Всяка страна може на по-късна дата с декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да разшири прилагането на настоящата Конвенция до всяка друга територия, посочена в декларацията, за чиито международни отношения тя отговаря или от чието име е упълномощена да поема ангажименти. По отношение на тази територия Конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на три месеца от датата на получаване на такава декларация от Генералния секретар.

3) Всяка декларация, направена по силата на предходните два параграфа, може да бъде оттеглена по отношение на всяка територия, посочена в тази декларация, чрез уведомление, адресирано до Генералния секретар на Съвета на Европа. Оттеглянето влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на три месеца от датата на получаване на такова уведомление от Генералния секретар.

Член 20 — Декларации

1) Всяка договаряща се страна по тази Конвенция е длъжна в момента на подписването или при депозирането на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да посочи професионалните звания, попадащи в обхвата на настоящата Конвенция за целите на член 3, буква а). Тази декларация може да бъде променена на по-късна дата и по същия начин. Настоящата декларация и всяко нейно изменение не могат да накърняват целта на настоящата Конвенция и защитата, предоставена от нея.

2) Всяка договаряща се страна по Конвенцията може в момента на подписването или при депозирането на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да декларира, че определението за „публични органи“ включва един или повече от следните органи:

   а) законодателни органи по отношение на други техни дейности;

   б) съдебни органи по отношение на други техни дейности;

   в) физически или юридически лица, доколкото те изпълняват публични функции или оперират с публични средства, съгласно националното законодателство.

Тази декларация може да бъде променена на по-късна дата и по същия начин.

Член 21 — Резерви

1) Всяка държава или Европейският съюз може в момента на подписването или при депозирането на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да декларира, че си запазва правото да не прилага или да прилага само в определени случаи или при определени условия разпоредбите на член 6 по отношение на член 2, параграф 3, буква б) от тази Конвенция. Не могат да се правят други резерви по отношение на разпоредбите в Конвенцията.

2) Всяка страна може да оттегли изцяло или частично резерва чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа. Тази декларация влиза в сила от датата на получаването ѝ от Генералния секретар.

Член 22 — Изменения на Конвенцията

1) Всяко предложение за изменение на настоящата Конвенция, представено от страна, се съобщава на Генералния секретар на Съвета на Европа и се изпраща от него на държавите — членки на Съвета на Европа, на държавите, които не са членки, но са участвали в нейното разработване, на всяка подписала държава, на всяка държава — страна по Конвенцията, на Европейския съюз и на всяка държава, поканена да се присъедини към настоящата Конвенция в съответствие с разпоредбите на член 18, параграф 1.

2) Всяко изменение, предложено от някоя от страните, се съобщава на Комитета на страните, който представя на Комитета на министрите становището си по предложеното изменение.

3) Комитетът на министрите разглежда предложеното изменение и становището, представено от Комитета на страните и може, след консултация с държавите, които не са членки на тази Конвенция, да приеме това изменение.

4) Текстът на всяко изменение, прието от Комитета на министрите в съответствие с параграф 3 от този член, се изпраща на страните за приемане.

5) Всяко изменение, прието в съответствие с алинея 3 от настоящия член, влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на един месец от датата, на която всички страни са информирали Генералния секретар, че са го приели.

Член 23 — Денонсиране

1) Всяка страна може по всяко време да денонсира настоящата Конвенция чрез уведомление, адресирано до Генералния секретар на Съвета на Европа.

2) Това денонсиране влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на три месеца от датата на получаване на уведомлението от Генералния секретар.

Член 24 — Уведомления

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите - членки на Съвета на Европа, държавите, които не са членки на Съвета на Европа и са участвали в нейното разработване, всяка подписала държава, всяка държава — страна по Конвенцията, Европейския съюз и всяка държава, поканена да се присъедини към настоящата Конвенция в съответствие с разпоредбите на член 18 относно:

а) всяко подписване;

б) депозирането на всеки инструмент за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване;

в) всяка дата на влизане в сила на настоящата Конвенция в съответствие с членове 17 и 18;

г) всяко изменение, прието в съответствие с член 22 и датата, на която това изменение влиза в сила;

д) всяка декларация, направена в съответствие с член 20;

е) всяка резерва и оттегляне на резерва, направени в съответствие с член 21;

ж) всяко денонсиране, направено в съответствие с разпоредбите на член 23;

з) всеки друг акт, уведомление или съобщение, свързани с настоящата Конвенция.

В потвърждение на което, долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписахме настоящата Конвенция.

Съставена във Люксембург на 13 май 2005 г. на английски и на френски език, като и двата текста са еднакво автентични, в един екземпляр, който ще бъде депозиран в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа предава заверено копие на всички държави — членки на Съвета на Европа, на държавите, които не членуват в Съвета на Европа, но са взели участие в изготвянето на настоящата Конвенция, на всяка подписала държава, на Европейския съюз и на всички държави, поканени да се присъединят към настоящата Конвенция.

Допълнение — Привилегии и имунитети (член 10)

1) Настоящото допълнение се прилага за членовете на GRAVO, посочени в член 10 от Конвенцията, както и за други членове на делегациите, извършващи посещения на място в съответната страна. За целите на настоящото допълнение изразът „други членове на делегациите, извършващи посещения на място в съответната страна“ включва независимите национални експерти и специалистите, посочени в член 12, параграфи 3 и 4 от Конвенцията, служители на Съвета на Европа и устните преводачи, наети от Съвета на Европа, които придружават GRAVO по време на посещенията на място в дадена страна.

2) Членовете на GRAVO и другите членове на делегациите, извършващи посещения на място в съответната страна се ползват със следните привилегии и имунитети, докато изпълняват функциите си, свързани с подготовката и провеждането на посещения на място в страни, както и при извършването на последващите действия и пътуванията във връзка с тези функции:

   а) имунитет срещу личен арест или задържане и срещу изземване на личните им вещи, както и имунитет срещу съдебни процеси по отношение на изречени или написани думи и всички действия, извършени от тях в качеството им на длъжностни лица;

   б) освобождаване от всякакви ограничения на свободата им на движение при напускане на държавата на пребиваване и завръщане в нея, при влизане и излизане от държавата, в която изпълняват функциите си, както и от регистрация за чуждестранни лица в държавата, която посещават или през която преминават при изпълнение на функциите си.

3) По време на пътуванията, предприети в изпълнение на техните функции, на членовете на GRAVO и на другите членове на делегациите, извършващи посещения на място в съответната страна, се предоставят същите улеснения по отношение на митническия и валутния контрол, каквито се предоставят на представителите на чужди правителства на временна чуждестранна мисия.

4) Документите, свързани с оценката на прилагането на Конвенцията, които се носят от членовете на GRAVO и други членове на делегации, които посещават съответна страна са неприкосновени. Официалната кореспонденция на GRAVO или официалните съобщения на членовете на GRAVO и другите членове на делегациите, извършващи посещения на място, не се спират или цензурират.

5) С цел да се осигурят пълна свобода на словото и пълна независимост при изпълнение на техните задължения, на членовете на GRAVO и на другите членове на делегациите, извършващи посещения, имунитетът срещу съдебен процес по отношение на устни или писмени изявления и всички действия, извършени от тях при изпълнение на техните задължения продължава да се предоставя, независимо от факта, че съответните лица вече не са ангажирани с изпълнението на тези задължения.

6) Привилегиите и имунитетите се предоставят на лицата, посочени в параграф 1 от настоящото допълнение, с цел да се гарантира независимото упражняване на техните функции в интерес на GRAVO, а не за тяхна лична изгода. Отнемането на имунитетите на лицата, посочени в параграф 1 от настоящото допълнение, се извършва от Генералния секретар на Съвета на Европа във всеки случай, когато по негово мнение имунитетът би възпрепятствал прилагането на правосъдието и когато той може да бъде отнет, без да се накърняват интересите на GRAVO.